

Το Ναύπλιο τιμά τη μνήμη του Αγίου Λουκά του Ιατρού (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Την Κυριακή 11 Ιουνίου 2023, εορτάζεται η μνήμη του [Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως](#) και Κριμαίας του Ιατρού και γιορτάζει το ομώνυμο Μητροπολιτικό παρεκκλήσιο στο Ναύπλιο. Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του [Μητροπολίτη Αργολίδος](#) κ. Νεκταρίου, ο οποίος μίλησε για τη ζωή και το έργο του Αγίου Λουκά.

Στον πανηγυρικό εσπερινό παραβρέθηκε πάρα πολύς κόσμος από την Αργολίδα και τις γύρω περιοχές. Στο ναό είχε τεθεί προς προσκύνηση τεμάχιο λειψάνου του

Αγίου Λουκά. Κάτω από το ναό βρίσκεται μουσείο με προσωπικά αντικείμενα του Αγίου καθώς και ιστορικά αρχεία από την ζωή και το έργο του.

Μετά το πέρας του εσπερινού ακολούθησε η **λιτάνευση** της Ιερής Εικόνας του Αγίου Λουκά και των Ιερών **Λειψάνων** πέριξ του ναού.

Ο ιερός ναός Αγίου Λουκά του ιατρού στο Ναύπλιο είναι ένα υπέροχο έργο ρωσικής αρχιτεκτονικής. Μακριά από την πόλη, σε ένα όμορφο ερημικό τόπο, προβάλλει αυτό το αριστούργημα και εκπλήσσει, δημιουργώντας δέος. Πάνω σε ευήλιο ύψωμα το βλέμμα απλώνεται σε ένα μοναδικό τοπίο. Με την επιμέλεια του Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεκτάριου, ο οποίος έχει αναδείξει τον Άγιο Λούκα στην Ελλάδα, έχει δημιουργηθεί ένας πολύ κατανυκτικός λατρευτικός χώρος, όπου τελείται καθημερινά η Θεία Λειτουργία.

Στο Μητροπολιτικό παρεκκλήσιο, φυλάσσεται στο Μουσείο που υπάρχει κάτω από το ναό τεμάχιο της άφθαρτης καρδιάς του Αγίου Λουκά, καθώς και τεμάχιο Ιερού λειψάνου, προσωπικά αντικείμενα και πλήρες φωτογραφικό υλικό από τη ζωή του. του Αγίου. Πολύ συγκίνηση δημιουργεί το Δισκοπότηρο που χρησιμοποιούσε ο Άγιος για την τέλεση της Θείας Λατρείας όταν ήταν στην εξορία. Εντυπωσιακά και άξια θαυμασμού είναι τα έργα ζωγραφικής του Αγίου. Τα ιατρικά εργαλεία του Αγίου ολοκληρώνουν την πλούσια συλλογή του μουσείου. Λειτουργεί επίσης έκθεση βιβλίου με πολύ εκλεκτό υλικό.

Ο βίος του Αγίου Λουκά

Ο αρχιεπίσκοπος Λουκάς γεννήθηκε στις 27 Απριλίου 1877 στο Κερτς, στο ανατολικό ακραίο τμήμα της Κριμαίας. Ο πατέρας του, Φέλιξ Στανισλάβοβιτς Βόινο-Γιασενέτσκι (πολωνικά: Feliks Wojno-Jasieniecki), ήταν Πολωνός και καθολικός, ενώ η μητέρα του, Μαρία Δημήτριάνα το γένος Κούντρινα ήταν Ορθόδοξη.

Από νεαρή ηλικία έδειξε ενδιαφέρον για τους πάσχοντες συνανθρώπους του. Αρχικά τον προσέλκυσε η δράση του κινήματος των Ναρόντικων, στη συνέχεια όμως απομακρύνθηκε από αυτό και επέλεξε να σπουδάσει ιατρική, την εξάσκηση της οποίας είδε ως πεδίο κοινωνικής προσφοράς. Ξεκίνησε τις σπουδές του το 1898 στο Βασιλικό Πανεπιστήμιο του Αγίου Βλαδίμηρου στο Κίεβο.

Το 1920 εξελέγη καθηγητής της ανατομίας και χειρουργικής στο Πανεπιστήμιο της Τασκένδης. Νυμφεύτηκε τη νοσοκόμα Άννα Βασιλίγιεβνα, με την οποία απέκτησαν 4 παιδιά. Σε ηλικία 38 ετών έχασε τη σύζυγό του από φυματίωση. Δεν ξαναπαντρεύτηκε και επισκεπτόταν τον τάφο της συχνά, όταν το επέτρεπαν οι συνθήκες της ταραχώδους ζωής του. Εργαζόταν αδιάκοπα όλη τη διάρκεια της ημέρας επάνω στην επιστημονική του μελέτη, βαθιά προσηλωμένος στο όνειρό του: να σώζει ανελλιπώς ολοένα και περισσότερες ζωές, ανακουφίζοντας τον άνθρωπο από τον πόνο και το κακό. Στην προσπάθειά του αυτή πολλές φορές έφτανε στην υπερκόπωση, όμως δεν τα παρατούσε, αφού αντλούσε δύναμη μέσα από την πολύωρη προσευχή και την αγάπη του για τον Χριστό. Ο ίδιος υπέστη φοβερά μαρτύρια, φυλακίσεις, εξορίες και διωγμούς εξαιτίας της βαθιάς πίστης και ανυποχώρητης ομολογίας της ορθόδοξης πίστης ενώπιον δικαστηρίων ή κρατικών αξιωματούχων.

Ο άγιος Λουκάς ήταν πάντοτε πιστός Χριστιανός. Δεν έχανε λειτουργία και παρακολουθούσε όρθιος όλες τις παννυχίδες και τους όρθιους, τα Σάββατα, τις Κυριακές και τις ημέρες των ορθοδόξων γιορτών. Στο χειρουργείο είχε πάντα την εικόνα της Παναγίας, μπροστά στην οποία προσευχόταν για λίγα λεπτά πριν από κάθε επέμβαση. Έπειτα, μ' ένα βαμβάκι ποτισμένο στο ιώδιο, έκανε το σημείο του σταυρού στο σώμα του ασθενούς, εκεί που θα γινόταν η τομή. Μόνο μετά από αυτά έλεγε με επισημότητα «το νυστέρι». Οι άθεοι συνάδελφοί του γρήγορα τον συνήθιζαν και δεν έδιναν σημασία, ενώ οι θρησκευόμενοι τα έβρισκαν αυτά πολύ φυσικά.

Όμως στις αρχές του 1920, μία από τις επιτροπές ελέγχου του νοσοκομείου όπου εργαζόταν τότε, έδωσε εντολή να ξεκρεμάσουν την εικόνα της Παναγίας, με αποτέλεσμα ο άγιος Λουκάς να αρνείται να μπει στο χειρουργείο. Παράλληλα η σύζυγος ενός από τα στελέχη του κόμματος εισήχθη στο νοσοκομείο ως έκτακτο περιστατικό, και ζητούσε να χειρουργηθεί μόνο από τον Βόινο-Γιασενέτσκι, και έτσι ο σύζυγός της του υποσχέθηκε ότι αν η εγχείρηση γινόταν, την επόμενη ημέρα η εικόνα θα ήταν στη θέση της. Η εγχείρηση έγινε και ήταν επιτυχής, και ο σύζυγος της άρρωστης κράτησε την υπόσχεσή του

Εκοιμήθη στις 11 Ιουνίου 1961. Η σορός του Αρχιεπισκόπου τέθηκε σε **λαϊκό προσκύνημα**. Οι αρχές αρχικά απαγόρευσαν την εκφορά του νεκρού από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης μέχρι το κοιμητήριο του Ναού των Αγίων Πάντων, γεγονός που προκάλεσε λαϊκή αγανάκτηση. Τελικά, οι αρχές υποχώρησαν και η εκφορά έγινε στις 13 Ιουνίου. Στις 17 Μαρτίου 1996 έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του από τον αρχιεπίσκοπο Λάζαρο και μέλη της ερευνητικής επιτροπής που ασχολείτο με τη ζωή, τα έργα και τα θαύματα του, και στις 20 Μαρτίου

μεταφέρθηκαν στον Ναό της Αγίας Τριάδας. Αναφέρεται ότι την ανακομιδή παρακολούθησαν 40.000 άτομα. Λέγεται επίσης ότι κατά την ανακομιδή σταμάτησε αμέσως και με θαυματουργό τρόπο ο δυνατός άνεμος που φυσούσε εκείνη την ώρα· αλλά μαρτυρούνται και θεραπείες πασχόντων κατά το τριήμερο μεταξύ 17 και 20 Μαρτίου. Στις 24-25 Μαΐου 1996 έγιναν μεγάλες εορταστικές εκδηλώσεις, προς τιμήν της ανακήρυξής του σε άγιο, από το Πατριαρχείο της Ρωσίας. Η μνήμη του τιμάται στις 11 Ιουνίου.

STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ